

5.11. – LGS: Záchranná akce v Normandii

Francouzská vláda nás požádala o pomoc při záchranné misi na pobřeží Normandie. Hrozila zde živelná katastrofa zatopení pevniny hladinou moře. Klub LGS zariskoval a vyslal výkvět svých členů do rizikové oblasti, aby evakuoval veškeré druhy vzácných ohrožených živočichů. Zpočátku to vypadalo na snadný úkol, ale během cesty se přes nás začly přelévat mohutné vlny, před kterými se nám většinou podařilo uniknout díky včasnému varování. Výpravu jsme si zpříjemnili kochající se rozkošnou skalnatou krajinou s četnými lomy a skalisky. A jak už takové výpravy LGS končívají: svůj úkol jsme splnili a domů se šťastně vrátili. Nedávno jsem byl požádán francouzskou vládou, abych vám tlumočil její vřelý dík, vážení kolegové.

POZOR: V tomto roce jsem obdržel první příspěvek do LGSpravodaje od někoho jiného než jsem já ! První vlašťovkou se stal Ondřej Koláček, který tak předběžně obsadil 1. místo v soutěži o nejlepší a nejoriginálnější článek. Ale netruchlete, pořád máte dost času ho trumfnout, do června času dost... Co takhle napsat něco o nadílce ? Přemýšlejte o tom. Nestyďte se a blýskněte se. Dost přemlouvání, teď již zmiňovaný článek:

Výprava kus za Prahu

26.11 jsme se vydali (my, roveři a zasloužilí členi LGS) se skauty a taktéž členy LGS nedaleko za Prahu, abychom mohli oslavit tento krásný den výletem do přírody. Po asi hodinové cestě vlakem jsme vystoupili v Kamenném Přívozu. Nějaký ten čas nám zabralo vymanévrování z vesnice za dohledu několika skautských oddílů, nesoucích s sebou vlajky a různé skautské propriety. Pak konečně nastal čas na první hříčku, kterou nemohlo být nic jiného, než stylová záležitost- Chytání vlků. Hra při které se museli bavit všichni, ať už samotnou hrou nebo snahou zjistit jaká jsou vlastně pravidla. Po krátké pauze na občerstvení jsme pokračovali dál. Zábavy se nám dostávalo bohatě i po cestě, kde každý přišel s nějakou historkou či vtipkem nebo něčím podobným... Dostali jsme se až na vyhlídku, ze které toho zas moc vidět nebylo, ale nedaleko jsme mohli zahrát další z her. Ten kdo nechytl tenisák nebo se nedokázal udržet na stromě prostě zemřel- a to doslova a do písmene. Tedy až do konce hry. Poté jsme se vydali trochu naslepo hledat místo na oběd, kterým měl být jeden bod na mapě. Jestli jsme tam byli ,to neví snad ani Vláda, každopádně jsme se neztratili, takže jsme až na mírné promrznutí měli pěkný oběd (-: Po projití vesnice a dlouhém hledání místa jsme dali poslední, ale nejakčnější hru dne. Byla ji typická hra Na čísla a chytání talíře avšak

stráveného dne a spoustou skvělých zážitků. Toť asi vše a pokud jsem něco zapomněl tak se omlouvám, ale na víc už si nevzpomínám (-:

Za LGS O.K. a H.G.